

НОВИНИ ТУРСЬКОЇ СІЛЬСЬКОЇ РАДИ

СМЕРТНІСТЬ ПЕРЕВАЖАЄ

2016 рік для Турської сільської ради, як і для більшості рад району, депресивний. З початку року тут народилося лише 13 дітей, але, на жаль, зареєстрували аж 22 смерті. За відповідний період минулого року народилося 15 дітей, але померла 21 людина. Однак цей рік багатий на шлюби – їх до початку Успенського посту уклали аж 11 і більшість пар – місцеві жителі. За першу половину 2015 року на рушничок щастя стало тільки 5 пар.

Найпопулярніше ім'я серед новонароджених – Ярослав (аж трьома хлопчиками дали це ім'я). Також у Турі популярні Володимир, Вікторія, Назар, Анастасія, Анна, Злата, Яна.

З ЧОГО ЖИВУТЬ ЛЮДИ?

Сільські реалії сьогодні складні – люди виживають із власного господарства та сезонних заробітків. Так і в Турі. Більшість господарів утримує по 2 корови (в табунах від 30 до 100 корів), садять картоплю в межах півгектара, по стільки ж сіють і моркви – для себе, для худоби, а решту на продаж. Чимало жінок працює санітарками в лікарнях Брестської області, на заробітках у Польщі, чоловіки – на будівництві у Білорусі та Росії, на збиранні ягід та фруктів у Польщі. Раніше багато жителів Тура працювало на заводі «Кварцмелпром» у Сушитниці (перше село за кордоном у Білорусі), проте на певний час він призупинив свою діяльність, і люди втратили роботу (зараз частина колишніх працівників знову працевлаштувалася на завод). Відсоток молоді, яка повертається в село після закінчення навчання, невеликий. Більшість шукає кращої долі деінде. А в селі масово виготовляють закордонні паспорти, сподіваючись заробити на хліб у європейських країнах.

НОВИЙ ГОЛОВА ПРАЦЮЄ НА ПЕРСПЕКТИВУ

На виборах до місцевих рад минулого року у Турі переміг молодий хлопець, Андрій Іванович Міщук, 1989 року народження. Сфера місцевого самоврядування для нього нова. Після закінчення сільської школи навчався у Горохівському сільськогосподарському коледжі за спеціальністю бухгалтерський облік, служив в армії. Згодом працював у Турському відділенні Ощадбанку контролером-касіром. Деякий час перебував на сезонних заробітках.

Обійнявши пост сільського голови, Андрій Іванович намітив пріоритетні напрямки роботи – ремонт доріг та вуличне освітлення. Після децентралізації Турська сільрада увійде до складу Заболоттвіської об'єднаної територіальної громади. Тож Андрій Міщук працював над тим, аби до перспективного плану розвитку громади внести проблемні питання, які є першочерговими для Тура. Серед них очистка меліоративних каналів, облаштування сміттєзвалища, ремонт доріг та освітлення вулиць, розширення меж кладовища, облаштування зони відпочинку біля озера Святого, інше.

ВІДНОВИЛИ РОБОТУ ПОЖЕЖНОГО АВТОМОБІЛЯ

Навесні у Турі запрацювала місцева пожежна команда. 12 років селяни жили, сподіваючись лише на те, що на пожежу прибуде заболоттвіський автомобіль або пожежна бригада з Ратного, допоки не взяли відновлювати те, що колись мали у своєму селі. Пожежний автомобіль ще на початку 2000-х років передали Щедрогірській сільській раді, проте там його за призначенням не використовували.

Цьогоріч зібрали команду пожежників, забрали ГАЗ-66 зі Щедрогора і розпочали ремонт. Його здійснювали за кошти сільської ради та громади села. Борис Мрочко, Іван Мрочко, Павло Микійчук практично «перебрали» пожежну. Поки що вона працює за викликом на мобільний телефон, так як депо ще до кінця не об'єднане. Його облаштовують у приміщенні старої котельні за будинком культури села.

Вогнеборці оперативно виїжджають на пожежі. Двічі гасили торфовища, усунули загорання поблизу залізничної колії в лісі, погасили палаючого хліва. Заробітну плату отримують за принципом: один – з району, один – від сільської ради, один – з благодійних внесків жителів села. Збір коштів по селі проводять сільські депутати по своїх округах. Мешканці Тура за кілька місяців функціонування пожежної пересвідчилися, що відновили її недарма.

БАГАТО ДІТЕЙ – ВЕЛИКА ШКОЛА

У НВК «загальноосвітня школа І-ІІІ ступеня – дитячий садок» с. Тур навчається 287 учнів, і щороку кількість школярів зростає. У дитячому садку працює три дошкільних групи, в яких виховують 66 дітей. Як повідомив директор НВК Василь Головій, цьогоріч за кошти районного бюджету здійснили ремонт приміщення для ще однієї групи дитячого садка, так як батьки постійно зверталися з проханнями розширити садок. Приміщення існуючого садочка досить просторе, розраховане на 6 груп, проте через нестачу навчальних кімнат у школі тут навчаються учні початкових класів. Більше того, у Турі діти здобувають освіту у півтори зміни. Однак дирекція сподівається, що в цьому році вдасться розвантажити навчальний графік і організувати навчання в одну зміну.

У 2016 році до першого класу піде 22 учні, а в наступному планують набрати 2 класи. Зараз у школі два других, два п'ятих та два дев'ятих класи. Випускників теж було 2 класи, а у 2016-2017 навчальному році школу закінчить лише один клас. Найменшим є 8-й клас – там здобуває загальну освіту 19 учнів.

Що ж стосується відкриття додаткової групи дитячого садка, то поки що невідомо, коли саме вона запрацює, адже її роботу повинні профінансувати з районного бюджету. Однак у селі сподіваються, що до Нового року група запрацює, так як технічна частина – капітальний ремонт приміщення – уже завершена.

ПРИКОРДОННИКИ ПРАЦЮЮТЬ БЕЗ СВІТЛА

У Турі важливість прикордонного пункту пропуску обґрунтована часом – чимало людей працювало і працює в Білорусі, виїжджає на сезонні заробітки. Однак з тих пір, як виявили загрозу поширення африканської чуми свиней, він працює за спеціальним режимом. Перетинати українсько-білоруський кордон можна лише пішки або на велосипеді, тоді як раніше можна було проїжджати автомобілями. У літній період прикордонники працюють з 8.00 год. до 20.00 год., а в зимовий – з 8.00 год. до 17.00 год., тому що на пункті пропуску... немає світла! Він розташований за лісом, на відстані близько 10 км від села. У сусідів-білорусів на прикордонному пункті пропуску «Сушитниця» не лише є електроенергія, а збудовані приміщення на противагу холодному вагончику з української сторони.

Марія ЛЯХ

ЗАГИБЛИХ В АВТОКАТАСТРОФІ
ОПЛАКУВАЛО ВСЕ РАТНЕ

Сім'я Мілінчуків

(Закінчення.)

Поч. на 1-й стор.)

Машину практично була розбита, і на нашу думку, поліція повинна була забезпечити безпеку на проїжджій частині дороги, можливо, викликати службу МНС, дорожні служби, здійснити інші дії, тоді б і не було такої біди. Ми всі ходимо і їздимо по дорогах, і якщо працівники правоохоронних органів будуть халатно ставитися до своїх обов'язків - у даному випадку ми вважаємо так - будемо і далі гинути. А наших рідних уже не повернути...

...Восьмеро ратнівчан не стало, вони загинули в одну мить. Дві сім'ї! Хороших, поважних, авторитетних... Опустіли добротні будинки, завмерли

СИРІТСТВО

ВПУСТІТЬ У ДІМ АНГЕЛА...

«Мені важко одному. Мене ніхто не любить посправжньому, і я розумію, що нікому не потрібна. Коли мені щось болить або я чимось зажурений, я не маю з ким про це поговорити. Мені ніхто не читає казок, мене ніхто не цілує, коли лягаю спати. Я один... Я не хочу цукерок та іграшок. Найбільше в світі я хочу мати маму і тата, щоб вони любили мене посправжньому і турбувалися про мене. Я хочу, щоб мене пригорнула до себе мама і сказала, що любить мене.»

Мрія мати свою сім'ю, у якій я буду найщасливішою дитиною. Моя сім'я мені часто сниться...»

Ці слова може сказати кожна дитина, яка проживає у державному закладі. Держава дбає про них, проте найголовнішу їхню потребу задовольнити не може. Це потреба в любові, турботі, щасливому дитинстві, яку може забезпечити тільки справжня сім'я.

Для повноцінного розвитку дитині потрібно виховуватися в сімейній атмосфері щастя, любові та взаєморозуміння. Діти повинні зростати в сім'ях рідних батьків, але коли це неможливо, альтернативою біологічній родині може стати інша сім'я.

подвір'я, окам'яніли душі рідних...

Протягом трьох днів у Ратному вшанували пам'ять загиблих в автомобільній катастрофі, оголосивши дні жалоби. А у день похорону на площу до районного будинку культури, де був здійснений чин відспівування загиблих, зійшлися і з'їхалися чимало ратнівчан, молоді, школярі. Чому саме біля районного будинку культури? - Стільки людей не могло поміститися ні в одній із церков селища, ні на їхніх територіях. У скорботі, зі сльозами на очах, з невимовним щемом у душі вони зустрічали чотири траурних автомобілі, у яких попарно лежали... батьки і їхні діти. І, здається, де тільки можна взя-

Сім'я Подкосів

ти людині сил, щоб пережити таке горе, таке видовище, таку біду?! Попереду хоругви, хрести, чотири короваї, фотографії усіх загиблих: молодих, щасливих, гарних... А далі авто з покійними...

Не було ні мітингів, ні гучних слів, ніяких промов... Для чого?! Все це кожен переживав у своєму серці, і слова просто були зайвими...

Чин відспівування загиблих здійснили вісім священиків на чолі з благочинним Ратнівської та Гринківської округ Анатолієм Гурським та Іваном Хіночком. Отець Анатолій висловив глибоке співчуття рідним і близьким загиблих від духовенства, народу всього району, від імені архієпископа Володимира, ке-

руючого Володимир-Волинською єпархією. А від родин загиблих Юрій Головін звернувся до громади, аби надала дозвіл від їх імені звернутися до вищестоящих органів України з проханням про об'єктивне розслідування трагедії.

... Їх поховали поряд... Дві великі могили. В одній - сім'я Мілінчуків, навпроти батька, дідуся, званого і шанованого в районі підприємця Андрія Дячука, і сім'я Подкосів. Плакало Ратне - рідні, знайомі, і незнайомі... Навіть небо... Тільки райдуга над кладовищем зарум'янилась у різних кольорах... Напевно, віщувала загиблєм райдугу у потойбіччі...

Валентина
БОРЗОВЕЦЬ

В Україні існує чотири форми сімейного влаштування дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківського піклування. Це – усиновлення, опіка (піклування), прийомні сім'ї, дитячі будинки сімейного типу.

Усиновлення (удочеріння) є найбільш прийнятною і сприятливою формою виховання, за якої дитина повністю прирівнюється до рідних дітей, набуває в особі усиновителів батьків, рідну сім'ю.

Опіка та піклування стосується громадян, які перебувають переважно в сімейних, родинних стосунках із дітьми цієї категорії для забезпечення їх

виховання, освіти, розвитку і захисту їх прав та інтересів.

Дитячий будинок сімейного типу – окрема сім'я, яку створює за бажанням подружжя або окремою особою, яка не перебуває у шлюбі, для забезпечення сімейним вихованням і спільного проживання не менше п'яти дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківського піклування.

Прийомна сім'я – сім'я, яка добровільно взяла на виховання та спільне проживання від 1-го до 4-х дітей-сиріт або дітей, позбавлених батьківського піклування.

Інформацію щодо різних форм влаштування дітей,

етапів створення, особливостей функціонування і матеріально-забезпечення таких сімей ви можете отримати, звернувшись у Ратнівський районний центр соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді за адресою: смт Ратне, вул. Шевченка, 7 або за тел. 2-94-07.

Ми чекаємо вас щодня (крім вихідних) з 8 до 17 год.

Прийміть дитину у сім'ю... Впустіть у дім ангела!

Ірина КОСТЮЧИК,
директор Ратнівського районного центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді